

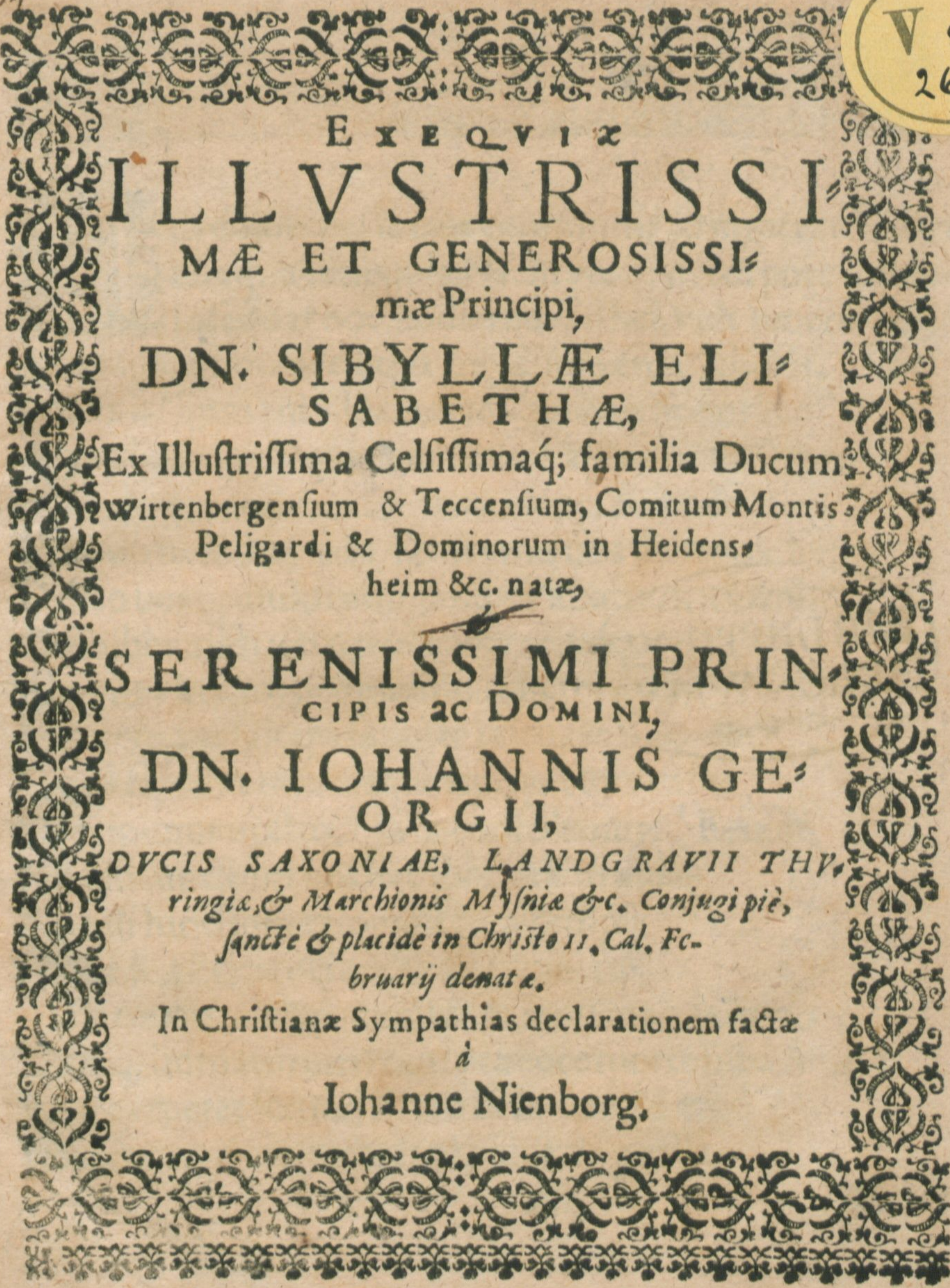
X 1905 203

Ph 30

Ph. 30, 14

V c
2658

E X E Q V I X

ILLVSTRISSI

MÆ ET GENEROSISSI

mæ Principi,

DN. SIBYLLÆ ELI

SABETHÆ,

Ex Illustrissima Celsissimaq; familia Ducum

Wirtembergensium & Teccensium, Comitum Montis

Peligardi & Dominorum in Heidens

heim &c. natæ,

SERENISSIMI PRIN-

CIPIS ac DOMINI,

DN. IOHANNIS GE

ORGII,

DVCIS SAXONIAE, LANDGRAVII THY-

ringia, & Marchionis Mÿsnia &c. Coniugi piæ,

sanctæ & placidæ in Christo 11. Cal. Fe-

bruarij dematæ.

In Christianæ Sympathias declarationem factæ

à

Iohanne Nienborg,

L 308

46

HEi dolor! heu luctus communis id imperat! hasce
Exequar exequias lachrymis; ut corpore funus
Insequar hoc, hodiernus, id heu, vult funeris actus!

ACTVS IS! humani est qui meta suprema laboris.

ACTVS IS! humani est honor, & qui finis honoris.

ACTVS IS! Et mihi qui semel instat agendus in Orbe.

Ergò mei tristes oculi jte, oculi jte, dolendo
Ite oculi in lachrymas, lachrymis uos debeo, & hujus
Debeo uos tumulo tumulandæ PRINCIPIS. Omnes
Omnibus adstricti naturæ lege tenemur:
Alter ut alterius, penitus nisi tollere possit,
Minuere aut saltem sataget releuare dolorem,
Quod fit! cum mæstos aliorum pectore casus
Concipimus nostro, hos ut consolemur. Et indè
Nil nisi funestum uos hac spectatis in aulâ,
Nil nisi funestum resonant fora, templa, scholæq;
Hujus & altricis defunctæ PRINCIPIS urbis.

Et merito! Quis enim tam lamentabile funus?
Tamq; immaturum? tam præcoce morte subactum?
Non gemeret secum, si non defleret? Id ergò
Flete duces, ciues, matres, pueri, atq; puellæ

A ij

Flete:

Flete: sed exemplo hoc quoq; discite, discite Mortis
Quàm rigidum jus! jus & ineuitabile Mortis
Omnibus hinc nobis quàm sit! quàm terminus æui!
Quàm brevis & fuerit Ducis inuida vita! uetusto
Sanguine TECCIACI Ducis ortæ, dicta SIBYLLA
ELISABETH, patulæ quæ jam mandabitur urnæ.

Altera vix ducta est reuolubilis Orbita PHOEBI
Proh dolor! huc primùm venit cum uecta quadrigis
Quadrupedum glauci sex quas traxere caballi,
Virgineo stipata choro, stipata cohortè
Magnatum, circum multoq; satellite cincta,
Fertur inisse uias ceu quondam per iuga CYNTHI
Nympharum comitante acie, formosa DIANA.
Aut velut impauidi collo subuecta leonis
Magna Deum genitrix Phrygias turrita per arces
Fecit iter CYBELES, gressus glomerata superbos,

Sponsa micans auro, Tyrio sic murice splendens,
TECCIACIS egressa focus longo ordine equorum,
SAXONICOS ingressa focus longo ordine equorum,
Desponsata Duci IANO pro more GEORGO
SAXONIÆ Sponso, sociandaq; jure jugali
Ipsi: ibat cælo sonitus clangorq; tubarum,
Tympana terribili reboantia rauca boatu
Aëra, & implebant litui concentibus auras,
Vndiq; visendi studio confusa ruebat
Turba hominum. Pueri, Iuuenes, lepidaq; puellæ,

Atq;

Atq; senes, sponsam Ducis intra mænia ducj
Hanc ubi cernebant, omnes ex omnibus illam
Suspexere unam ac heroi corporis artus,
Os humerosq; Deæ similem VENERI, atq; politam
Mirati faciem roseo niueoq; colore,
Membraq; cælestes imitantia singula formas,
Intuiti mores placidos, ac enthea mentis
Lautia, quæis denso rutilabat in agmine Virgo,
Laudantes, sic vota dabant conjunctis vocibus illi.

Viuat jò! viuat / sit ELISA SIBYLLA diuq;
Felix! & felix jungatur ELISA SIBYLLA
Inter SAXONICOS fratres pro conjuge fratri
Nympha DUCVM medio, repleat fæcunda penates
Illius, ut LANOS multos, multosq; GEORGOS,
In portis videat, videat quoq; mænibus urbis
DRESDIACÆ. Pariat vel ELISA SIBYLLA SIBYLLAS,
Illustres eadem pariat vel mater ELISAS,
Nomina ut amborum mancant in Orbe parentum.

Conueniunt, reor hoc, & sunt dignissima tanti
Vota Magistratus thalamo ceu sancta, decentq;
Ista Ducum thalamos spectacula publica, plausus,
Iubila & ista decent socialia jura, Sed Eheu
Decipimur uotis! & fati fallimur! & Mors
Talia deridet solennia ludicra! Quippè
His ita cum PYLIOS sibi vivere velle per annos,
Latiùs hoc ambo & sua surgere regna parabant

A iij

Conju

Conjugio, atq; suo de semine condere gentem
Mens aderat nuptis! Celer & pernicious alis
Ecce furens licitor fatorum proripit! Ecce (membra
Monstrum, horrendum, angens, cui quot sunt corpore
Ossea sunt, hominis referentia membra figuram,
Vtraq; cui capitis sunt lumina adempta, sed os est
Cui uacuum linguâ; Vacuum cui dentibus, Ama
Cæca manum regit & cæco vestigia firmat.
Horresco hunc digito monstrari & dicier: hic est!
Ante leui, Mortem, quem diximus ore: lacunis
De STIGIS & LETHES, de COCYTI ac PHLEGE-
TONTIS,

Orta luto, nulli parcens moderamine: sese
Proripit hæc, inquam, fatorum iussa secutus,
Aggrediturq; DVCEM, IANI DVCIS, illa, GEORGI
Præfatam lecti sociam, citiusq; deorum
Ut rem conficeret, non longis febris usus,
Non macie, non singultu, nec tabe veterno
Detinet hanc ægram: sumit led callida causam
Ex Causo, validam quo sic prosternit, & ejus
Pertentat vires, atq; ossibus implicat ignem,
Illa, tunsa DVCIS miseré sic viscera torquet,
Torta thoro recubans ut acuti tormine morbij
Dixerit! Hei de me Superum nunc alea jacta est
Ultima! flatq; mei, scio, spiritus ultimus oris!
Sentio! nec sensus hos fallit opinio! Mundj

Est

Est via totius mihi mox calcanda. MACHAON
Arte sua, nihil & PODALIRIVS arte; vel herbis
CLINICVS aut quisquam potis est occurrere morbo
Crescenti: haud flammis has pelleret CASTOR & A
CRON

Febriles posset quisquam, si viveret. Ergo
O Medici medicos succos, remouete liquores
Pæonios, artes medicamine mittite cassas.
Major inest CHRISTI verbo recreatio, verbo
Hoc iter ingrediar, quod me solabitur unum.
Major inest CHRISTI vis & medicina cruorj
Quo mea, cuiusvis credentis & uda reatu
Vulnera sanavit moriens pro fontibus insons
In cruce: quem bibi toties ego sana cruorem
Ore sacrum, bibi quem jam moribunda, salutis
Æternæ in pignus, fidei & munimen: in illâ
Emoriar firmata fide. Vos limina charæ
O mea vos patriæ! vos ô saluete parentes!
Vosq; mei fratres chari! saluete sorores
Vosq; meæ charæ! magis ô dilecte MARITE
His oculis, hac luce magis mihi chare MARITE
Salve! Ac ô salve hæc fatis mihi debita tellus
MYSNICA/ tu domus es, patria & mihi parta! Reconde
Ossa, meã ast animam tibi suscipe, CHRISTE, fovendã,
Vivo tibi, moriorq; tibi, tibi, CHRISTE, resurgo.

Hæc

Hæc effata : DVVIS Mors atria pectoris Amã
Transadigit, DVVIS & cor rumpit amabile, & illa
Volvitur egelido letho, lethiq; per artus
It sopor, inq; humeros caput inclinata recumbit,
Purpureus veluti cum flos succisus aratro
Flaccescit, calamo segetes vel ut imbre grauata
Demisere suas ingenti pondere aristas.

Vidit ut hoc IANVS Dux ille GEORGIVS adstans
Mortifero extinctam vincamq; sopore maritam,
Hanc super exanimem sese projecit, abunde
Moestus, eamq; suis lachrymis madefecit, & ori
Os, sua labra labris denatae Conjugis addens:
Has habeas tecum lachrymas, servesq; sepulchro
Oscula, mi Conjux ait, hæc, quæ prima fuere
Blandimenta thori nostri, cape blandula nostri
Crustula discidij, conjux, ô ultimã, conjux!

PRINCIPIS adstantum queruli flentisq; querelis
His equidem concussi animi, vastusq; sub illis
Fit gemitus, retrahuntq; DVCEM DVVIS ossa premenz
Mortua, & illius dictis avertere curas (tem
Solando cupiunt, sed nullis ille mouetur
Dictis, non ullas is voces flebilis audit,
Quercus & ut vento hinc atq; hinc, sic fletibus Heros
Tunditur, & varios persentit corde dolores.
Terq; quaterq; suum quatienti verberare pectus

Ac

Accurrunt proceres, manibus famuliq; ca dentem
Suscipiunt, interq; manus in scamna reponunt.

Hem! ruit extemplò volitans pennata per aulam
Nuncia faina patris, matrisq; adlabitur aures,
Amborum subitus pavor & tremor occupat exta.
Fata pater natæ **FRIDERICVS** is arduus **HEROS**
Relligionis apex synceræ & juris asylum,
Luget, & hæc fratres, eadem lugentq; sorores,
ASCANIÆ stirps atq; Ducum generosa **SIBYLLA**
Ejulat hæc eadem mater sparsisq; capillis
Femineo complens ululatu compita, cœlum
Questibus his implet: Mî filia **ELISA SIBYLLA**,
Non ego te rursùm video! Tune illa senectæ
Sera meæ requies? potuisti linquere matrem
Filia me? nec te sub fata celerrima missam
Affandi extremùm datur hei mihi copia matri!
Heu terram immitem! sævis ubi præda colubris
Exanimata jaces! nec te tua funere mater
Produxi, clausivè oculos, & basia fixi!

Sed sequar! hinc silco, nec culpo fata, **Quiesce!**
Te funus gelidum tellus habet illa! sequendum
Et mihi me quò fata trahent, & quandò jubebunt.
Mœstiter intereà tua busta libabo quotannis,

Sic igitur flore in medio **DVX** & florentibus annis
Exiit ante annos animam cæloq; locavit,

B **Acta**

Acta duos annos nondum nec quattuor acta
Lustra, DEO cecidit Chariteia ELISA SIBYLLA.
Illa colore rosæ fuit ô rubicundior, illa
Brumali folijs pallet pallentior aurâ
Afflatis / jacet ô! quam nec sanctissima vita,
Nec pudor & probitas, quam nec querimonia vulgi,
Vota viri, nec vota patris, nec vota sororum.
Vota piæ matris, poterant nec votaq; fratrum,
HEROVM aut plangor tantorum HEROA nec illam
Incolumem servare sibi, vel flectere Mortem.

Non indignemur! Mors hæc immota quibusvis
Fistulat hæc hominum, MORIERIS, nænia, binis
Ossibus humanis pulsat sua tympana: VOBIS
VÆ QVIBVS HOSPITIVM TERRA EST! Ego
tinnio VOBIS!

Atq; meis jubeo vos indulgere choreis,
Enses, Mors, calamis, ego sceptrâ ligonibus æquans,
Pulso casas humiles & cella palatia Regum.

Non indignemur! Mors hæc lucrosa SIBYLLÆ
ELISABETH nostræ fuit; hæc quia transtulit hujus,
Et merito, & puro purgatam sanguine CHRISTI,
Mors animam, impuro mendosi è coporis antro
Purius in corpus cœli, convexa tuendo,
Ac ignara mali, sedes ubi sede quietâ
Incolit æternas, capiens in pectore fructus
Lætitiæ, lætum è letho, atq; è funere fœnus

Hau

Haurit, & aligeræ circum gradiuntur ovantes
Turmæ, pars manibus violas, & rosida spargunt
Lilia, pars illi sacros properanter amictus
Inijciunt, Diadema ferunt crollamq; perennem
Iustitiæ, pars mille lyræ modulamina nervis
Pangunt, Atq; canunt pars gaudia millia linguis.

Non indignemur! Mors hæc agit ordine verso!
Iubila & hos plausus, hos & Mors dura triumphos,
(Queis Ducis hoc corpus, cui nunc præstamus honoris
Triste ministerium, portas cum curribus altis
Attigit has primùm, regalis numine pompæ
Vidimus inductum) vertit Mors, aio, repente
Plausus in planctus, lugubria jubila reddit,
Imò triumphales mœroribus imbuat actus,
Tympana sunt bombi Campanæ & murmura, tristes
Sunt cantus litui. Iam Mœsta quiesce querela!
Perstrepit hæc totam cantata Monodia Dresdam,
Angulus & mœstam dat quælibet Echo querelam.

Ingreditur septus pullato fratre GEORGVS
IANVS DVX gemino, celebrando charistia, nigrâ
Veste, suam plorans oculis & voce maritam.
Hos Comitum, procerû, & sequitur numerosa caterua
Nobilium, vultus quorum tegit atra calyptra,
Rore genas, largoq; humectant flumine malas,
Tristitiæ in signum DVCIS & testamen ademptæ!
Indè Gynæcæum, niveo velamine, ductum

Bij

Subs

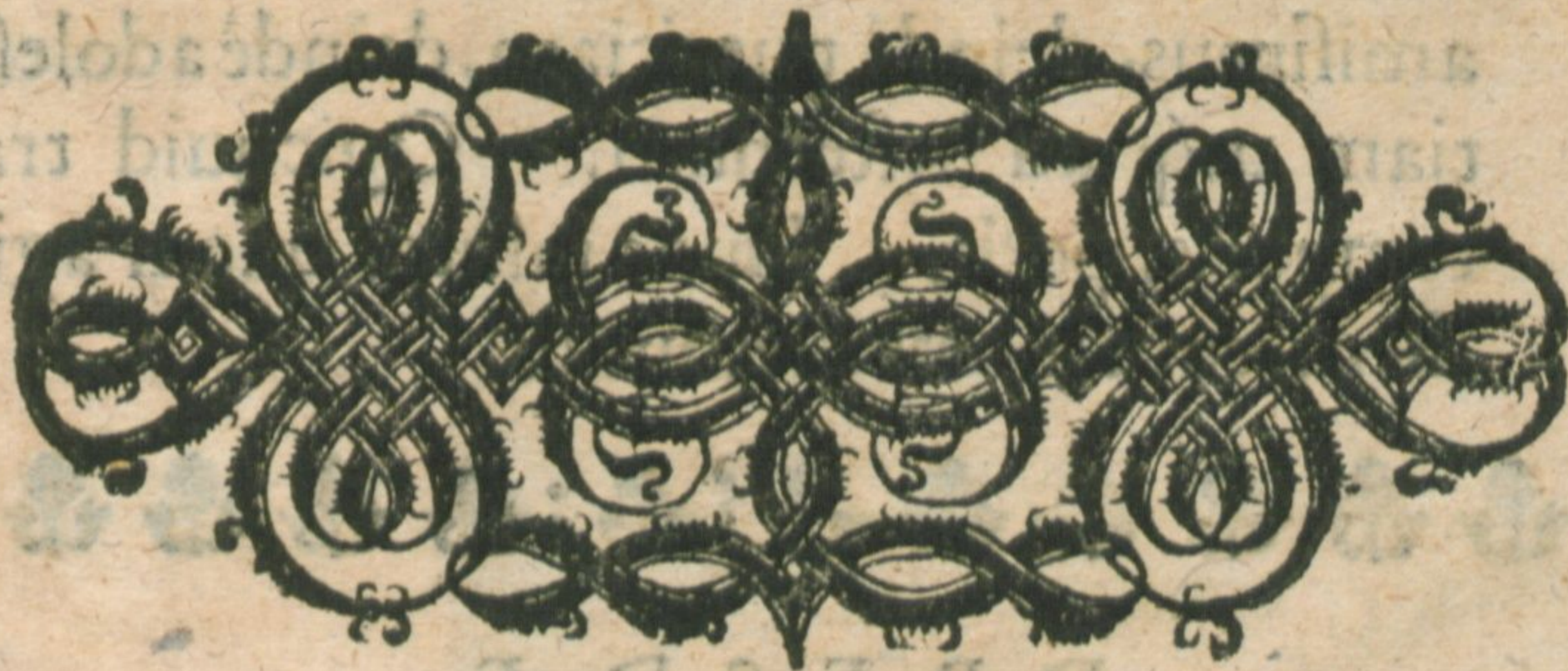
Subsequitur lachrymans, circum peplus omnibus ora
Virgineusq; chorus, qui suspiratibus ægris
Æthera, luctifono feriens caua tegmina lessu,
Amisamq; DVCEM querulo sermone requirit.
His ita dùm DRESDA FREIBERGAM versus humanæ
Cernit id auctum iri corpus vulgus, & illud (dum
Sarcophago inclusum duplici plaustroq; repostum,
Attrati panno talo tenus atq; calassi
Quod jugiter sextâ ducunt ceruice jugales,
Et cataclista operit totumq; holoserica nigrans
Diuidit & supra medium crux candidus orbem,
Vndique lugendi zelo concurrit & infit.

Hei! generis fax illa sui, spes illa MARITI
Fida sui, exemplum HEROIS memorabile diuæ,
Vera DEI requies & nomine ELISA SIBYLLA
Hinc iterum nobis subducitur, anchora tuta
Rebus in aduersis, certum solamen egenis.
Casta, modesta, vago nec fastu turgida, nulli
Noxia, spectatæ pietatis maxima cultrix
Quæ fuit, illa DEI curâ plenissima cessit
Naturæ, post se desideriumq; relinquens
Grande sui, nobis eripitur ocyùs! ac nos
Hei miserum vulgus speravimus! Aufert
Sic quod amat semper DEVS hinc, & ad astra reducit.
Ergò valete DVCCIS cineres & busta valete
Sacra DVCCIS nostri, vos ô dormite: vicissim

Donec

Donec fert vobis in membra priora regressum
Venturus iudex DEVS is in fine dierum .

Hæc DVCIS exuvijs volui, DVX IANE GEORGI,
Conjugis atq; tuæ feralia carmina, mentis
Gratæ & subiecti monimenta dicare parata
Servitij, placido quæ vultu perlege. Quæso!
Pone modum lachrymis, debet vehementior æquo
Non dolor esse viri, non est, quæ fletibus expers,
Iam nimium deffenda tibi, cui Rector Olympi
Omnes absterfit lachrymas cælestis, & inter
Quam posuit cœli Heroas, animasq; beatas.

D. Bern^m

D. BERNHAR

D V S.

Vid in rebus humanis certius est morte, quid incertius horâ mortis inuenitur? Non miseretur inopiæ, non reueretur diuitias, non sapientiæ, non moribus, non ætati deniq; parcit: nisi quod senibus Mors est in januis, juvenibus verò in insidijs.

S E N E C A

Votidie morimur, quotidie enim demitur aliqua pars vitæ, & tunc quoq; cum crescimus, vita decrescit. Infantiam amisimus, deindè pueritiam, deindè adolescentiam usq; ad hesternum. Quicquid transit temporis, perit. Hunc ipsum, quem agimus diem, cum morte dividimus.

D R E S D Æ,

Excudebat Hieronymus Schütz,

Anno 1606,

MC

ri
li
ti
a

e
q;
m
n-
fit
us

No. 2658 A*

26

1017

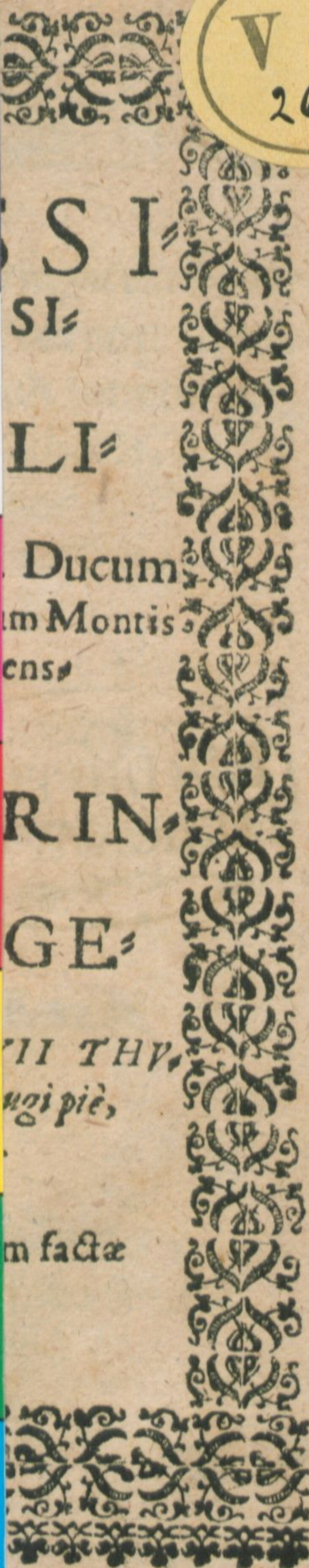
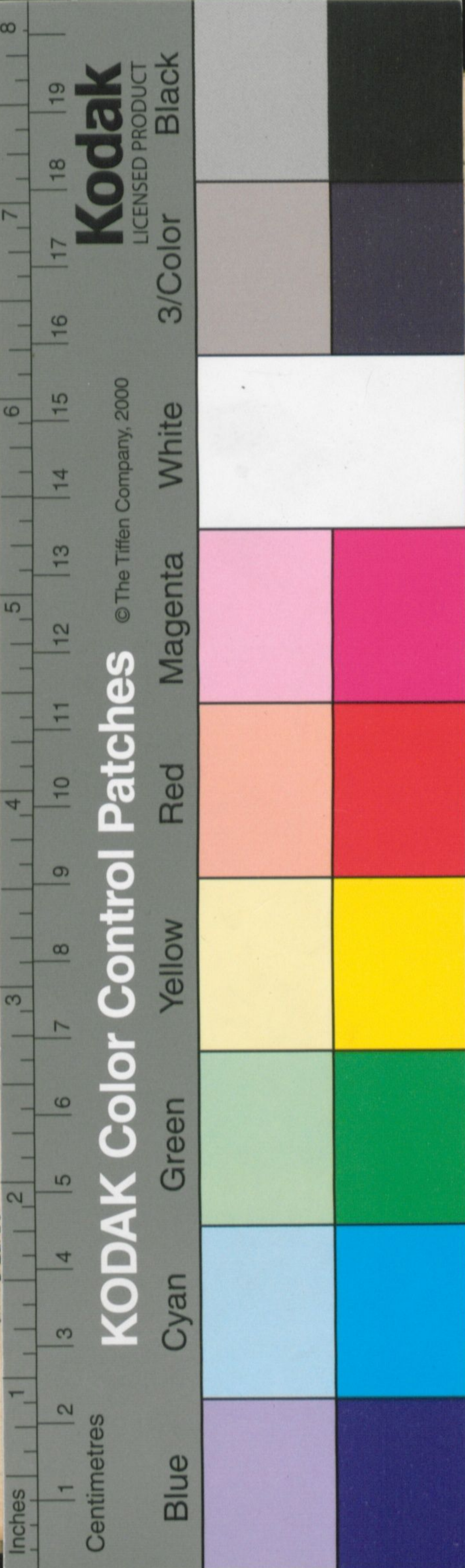

WDA

Ph 50, 14

V c
2658

1308

